

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Bass László ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Szűcsné dr.Durgó Mária ügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyhez fűződő jogok megsértése iránti perében a Zala Megyei Bíróság 2007. október 4.napján kelt 5.P.20.101/2007/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes megfizetni a felperes részére 15 napon belül 48.000,- (Negyvennyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni 3.000,- (Háromezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság az ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jó hírnévhez fűződő jogát azáltal, hogy a ma.hu internetes kiadvány 2005. május 3-i cikkében valótlanul híresztelte, hogy a felperes a gyilkossághoz olyan fegyvert szerzett be, ami még most is nála van.

Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől, valamint kötelezte a felperes részére 140.000,- forint perköltség, az állam javára 21.000,- forint kereseti illeték megfizetésére.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a személyhez fűződő jogok sérelmének különösen súlyos esete, amikor a személyiség jó hírnevét sértő valótlan tényállítás sajtóban jelenik meg és ezáltal széleskörű nyilvánosságot kap. Nyilvánvalóan az egyént akkor érinti hátrányosan, ha a közlemény kapcsán személye felismerhető, akár szűkebb környezetben is beazonosítható.

A felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy 10 éve újságíróként dolgozik, jelenleg a "A"-nál, korábban a "B"-nél és szakmai körökben elég jól ismert. A megjelent cikkek alapján a környezete beazonosította és negatív erkölcsi értékítéletét annak ellenére el kellett szenvednie, hogy úgy reméli, ügye felmentéssel zárul.

A megyei bíróság álláspontja szerint is a "C" és foglalkozás megjelölés felperest beazonosíthatóvá tette, ezért a cikk következtében szenvedhetett el olyan jogsérelmet, amely miatt jogosult a személyiségi jogi védelemre.

Kiemelte a megyei bíróság, hogy a felelőssége alól az sem mentesít, ha az alperes hűen átvette a "D" tudósítását, mivel a híresztelés valóságtartalmáért is felelősséggel tartozik.

A per tárgyává tett cikk hűen tükrözi, hogy a felperest mivel gyanúsították meg, de valótlanul állította, hogy fegyvert találtak nála, ami most is nála van. Egyetértett a felperes azon érvelésével, hogy a valótlan közlést tartalmazó mondat összemosva a cikk egész mondanivalójával, az olvasóban azt a hamis látszatot kelti, hogy a felperes bűnösségéhez nem fér kétség.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, annak megváltoztatása, a kereset elutasítása iránt.

Megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta, miszerint nem állítottak olyat, hogy felperesnél fegyvert találtak volna, hanem csupán azt, hogy „...feladata a gyilkossághoz használandó fegyver beszerzése volt.” Kétségtelenül megjelent az is, hogy „ez még most is nála van”, melyből arra lehet következtetni, hogy a fegyvert birtokában tartja. A közlésből az is egyértelmű, hogy előzetes letartóztatásba helyezés is történt, kiemelésre került a gyanúsítás, a gyanú kifejezés is, így az olvasóban a megfogalmazás nem keltett olyan látszatot, hogy emiatt a felperes bűnösségéhez nem fér kétség.

Álláspontjuk szerint a tudósítást olvasó a szövegből azokat a valós tényeket értékelte hírként, amit a tudósítás ténylegesen tartalmaz, ez pedig az előzetes

letartóztatás ténye, valamint maga a gyanúsítás. A fegyver birtoklására utaló „még most is nála van” kifejezés hírértéket újságot olvasó ember számára nem tartalmazhat, hiszen az előzetes letartóztatásról szóló szövegrész egyértelműen kizárja a fegyver birtoklásának a lehetőségét.

A gyanúsításban közöltek a fegyver beszerzését rögzítik, ami a birtoklást is feltételezi. Ehhez képest a fegyver birtoklásának tényére történő utalás nem valótlan tényállítás, csupán az, hogy a cikk megjelenése időpontjában volt kizárt a birtoklás, ami viszont lehet pontatlan fogalmazás, de nem személyiségi jog sértés.

Fenntartotta azon vitató nyilatkozatát is, hogy a "C" újságíró monogrammal közölt közlemény alapján a felperes személye akár a szűkebb környezetében is beazonosítható volna, a szűkebb környezet ugyanis újsághír nélkül, magából az előzetes letartóztatás tényéből is következtethetett a gyanúsításra. A monogram és a foglalkozás megjelöléséből a felperes akkor sem beazonosítható, ha 10 éve újságíróként dolgozik. A cikk lakóhelyet nem jelöl meg, és azt sem, hogy a felperes melyik újság tudósítója, így az olvasó az ország bármely területén élő és dolgozó "C" újságíróra gondolhat. Összefüggést a felperessel csupán akkor találhat, ha a tényeket más forrásból ismeri.

A fellebbezési ellenkérelem az ítélet helybenhagyására irányult.

Szintén megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait a felperes előadta, hogy a felperesről a hivatkozott cikkben említett ügy kapcsán más országos napilapokban is megjelentek hasonló tartalmú valótlan állítások, melynek kapcsán személyiségi jogainak védelme érdekében polgári peres eljárásokat - sikeresen - indított. Téves, pusztán feltételezésen alapuló az alperes fellebbezéseiben is rögzített álláspont, amely szerint csak a felperes szűkebb környezete az újsághír nélkül is következtetést vonhatott le a gyanúsítás tartalmára önmagában az előzetes letartóztatás tényéből. Ezzel szemben az alperes sérelmezett cikkei alapján a felperes ismertségi és baráti körében többen felismerték, beazonosították őt, ennek köszönhetően mind a felperes, mind családja állandó kérdéseknek volt kitéve, magyarázkodásra szorult. A büntetőügyet igyekezett eltitkolni a szűkebb környezete előtt is, ám a felperest a cikkek miatt környezete a sajátos megjelölésből fakadóan egyértelműen beazonosította.

Az alperes cikke olyan látszatot kelt, hogy a gyilkossághoz használni kívánt lőfegyvert a felperesnél megtalálták, amely állítás valótlansága mellett sérelmes a felperesre nézve.

A cikk tényállításainak valósága esetében ugyanis a felperes bűnössége a hétköznapi átlagos ismeretekkel rendelkező olvasó számára is egyértelművé válik, hiszen tény, hogy a felperesnél fegyver van, ami ráadásul kapcsolatba hozható egy emberölés előkészületével.

A megyei bíróság álláspontja helytálló, hiszen az alperes külön mondatban a gyanú kifejezés használata nélkül egyszerű kijelentő mondatban közölte, hogy a fegyver még most is a felperesnél van.

Ezzel szemben az eljárás során kiderült, hogy a nyomozó hatóság semmilyen tárgyi bizonyítékkal nem rendelkezik, a felperesnél semmilyen lőfegyvert nem találtak, azaz az alperes nem tényszerűen tájékoztatott a büntetőeljárás akkori állásáról, túlterjeszkedett a hatóság által a gyanúsítás szövegében megállapított tényálláson, ezzel olyan képet festett a felperesről, mint akinek bűnösségéhez nem férhet kétség.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a szükséges és egyben elégséges - a felajánlott - körben lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetésével és annak indokolásával is az ítélet tábla teljes körűen egyetért.

Osztja az ítélet tábla azt az elsőbírői álláspontot, hogy a "C" és foglalkozás megjelölés a felperest beazonosítható tette, legalább a szűkebb környezetében.

Maga a fellebbezés is elismeri, hogy kizárt volt a fegyver birtoklásának ténye, az a kitétel, miszerint „... feladata a gyilkossághoz használandó fegyver beszerzése volt" (...) „... ez még most is nála van" egyértelműen azt az állítást teszi, hogy a felperes fegyvert szerzett be és azt magánál tartja. Ez az állítás pedig egyértelműen valótlan.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.254.§. (3) bekezdése értelmében - figyelemmel annak helyes indokaira - helybenhagyta.

A felperes a fellebbezésén 21.000,- forint fellebbezési eljárási illetéket lerótt, a jelen per egyébként tárgyi illetékfeljegyzési jogos, így a hiányzó 3.000,- forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a Pp.78.§.(1) bekezdése

és a 6/1986.(VI.26.) IM. számú rendelet 13.§. (2) bekezdése alapján a bíróság a felperest kötelezte.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp.78.§. (1) bekezdése alapján köteles a fellebbezési eljárásban pernyertes alperes jogi képviseleti díjból álló perköltsége megfizetésére.

Győr, 2008. évi szeptember hó 4. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró